

ORGULJAŠKI KONCERT U CRKVI SVETOG NIKOLE TAVELIĆA

U nedjelju 23.siječnja 2005. na novim orguljama župne crkve Svetog Nikole Tavelića nastupila je stalna orguljašica i dirigentica župnog zbora spomenute crkve Terezija Kemptny Babić. Svoje glazbeno obrazovanje stekla je u Zagrebu gdje je na Muzičkoj akademiji studirala orgulje u klasi prof. Vlaste Hranilović, a diplomirala kod prof. Žarka Dropulića. Pored orgulja diplomirala je i teoriju glazbe. Uz pedagoško djelovanje u Glazbenoj školi Rudolfa Matza, gdje obnaša dužnost pročelnika odjela, honorarni je predavač orgulja na Institutu za crkvenu glazbu Albe Vidaković KBF-a u Zagrebu.

Koncert kojega je umjetnica priredila drugi je u nizu na orguljama za čije je postavljanje na osobit način i sama zaslužna. Naime, ideja za nove orgulje koje su postavljene 2001. godine dolazi baš od profesorice Babić. Njezin prvi recital održan 2002. godine jednako kao i ovaj povezuje interpretacija djela raznih glazbenih stilova. Tako svoj drugi koncert na novim orguljama Terezija Babić započinje koralnom partitom J. G. Walthera *Meinen Jesum lass ich nicht*. Nakon izvedbe korala slijedilo je šest varijacija koje su se odlikovale jasnom artikulacijom te pažljivo odabranom registracijom koja je kulminirala plenom u zadnjoj varijaciji. Neizostavni J. S. Bach bio je predstavljen velikom *Fantazijom i fugom u g-molu*, BWV 542. Djelo je napisano vjerojatno nakon puta u Hamburg 1720 godine. Bach je doslovno rasprsnuo ovu robusnu formu

uzevši si zapanjujuću slobodu u svakom smislu. Fuga čija se tema pripisuje Matthe-sonu, glasovitom violinistu, bila je Bachu predložena za improvizaciju. No djelo je daleko od improvizacije. Terezija Babić u širokom luku i u jednom dahu povezuje *Fantaziju* s fugom te pred slušatelje donosi veliko djelo u svojoj monumentalnosti. *Druga sonata* P. Hindemitha, sa svim odlikama njegova nauka o harmoniji i

polifoniji, odvela nas je u svijet glazbe XX. stoljeća. Svojim kontrastima u registraciji i dobro odabranim tempima umjetnica je pokazala svoju visoku tehničku spremnost. Regerova *Introdukcija i Passacaglia u d-molu* nastala je između 13. i 19. listopada 1899. godine u Weindenu. Nakon kratke *Introdukcije* interpretaciju *Passacaglie* orguljašica bazira na neprekidnoj kulminaciji kako sve žešćim emotivnim doživljajima pri nizanju varijacija tako i stalnim dodavanjem registara od prve varijacije u pianu do osme, posljednje varijacije, na bogatom plenu punih orgulja što je odalo svu snagu djela. Publika je orguljašicu nagradila dugotrajnim pljeskom, a za uzvrat je dobila dodatak, *Dudaša u F-duru* Fortunata Pintarića.

Kroz interpretaciju cijeloga programa provlačila se izrazita i jaka osobnost izgrađene umjetnice koja zavidno dobro vlada 'svojim' orguljama.

Mario Perestegi

PRAIZVEDBA MISE BL. IVANA MERZA

Samobor – Dana 28. ožujka, na uskrсни ponedjeljak, u crkvi samostana Služavki malog Isusa u Samoboru po prvi put je izvedena misa koju je u čast bl. Ivana Merza skladao maestro Josip degl'Ivellio. To je ujedno i prva misa uopće posvećena prvom hrvatskom vjerniku laiku koji je kao blaženik uzdignut na oltar. Euharistijsko slavlje uskrsnog ponedjeljka pred izloženom blaženikovom slikom predvodio je postulator za kanonizaciju bl. Ivana Merza, o. Božidar Nagy u koncelecijaciji s mjesnim samoborskim župnikom preč. Vladimirom Bogdanom. Misu bl. Ivana Merza skladanu za dvoglasni pučki zbor i orgulje u okviru euharistijskog slavlja izvodili su članovi Hrvatskog pjevačkog društva Jeka iz Samobora, jednog od pet najstarijih zborova u Hrvatskoj, osnovanog još 1874.g. Zborom je dirigirao sâm skladatelj, maestro Josip degl'Ivellio, voditelj istoga zbora, a za orguljama je bio Robert Jakica. Na početku sv. mise brojne vjernike ljubitelje duhovne glazbe u prepunoj samostanskoj crkvi pozdravila je poglavarica samostana s. Greta Dorić istaknuvši značaj ovoga vjerskog i kulturnog događaja. Postulator o. B. Nagy, govoreći o Isusovu uskrsnuću i apostolima kao svjedocima uskrslag Krista, prikazao je u homiliji bl. Ivana Merza također kao Kristova svjedoka, kako ga je i Papa nazvao na njegovoj beatifikaciji. Ujedno je naglasio kako nam je svima obaveza zahvalnosti Bogu, Crkvi i Papi koji su nam Ivana Merza darovali kao blaženika, upoznati život bl. Ivana i poruku koju nam preko njega Bog upućuje. Kod svete mise ministrirao je književnik prof. Joža Prudeus, jedan od ministranata s najdužim ministrantskim stažom: nedavno je proslavio 55 godina svoga redovnog ministriranja. Na kraju sv. mise zbor Jeka izveo je i mali koncert prigodnih pjesama među kojima je bila i pjesma u čast sv. Anastazije zaštitnice župe i grada Samobora za koju je riječi napisao prof. Prudeus a glazbu mo. J. Degl'Ivellio. Ovaj lijepi vjerski i kulturni događaj pridonio je da se i u Samoboru počelo širiti poznavanje i štovanje bl. Ivana Merza.